

Den i stk. 1 fastsatte tidsfrist er en indskrænkning af nugældende frister. Indskrænkningen er bl. a. mulig gjort ved, at mødrehjælpsinstitutionen ikke skal foretage de i gældende lov nævnte undersøgelser og en samrådsbeslutning kun kræves i undtagelsestilfælde.

Stk. 2, nr. 1, erstatter den i gældende lovs § 3 fastsatte fremgangsmåde.

Stk. 2, nr. 2, 3 og 4, svarer til gældende lovs § 2, dog med enkelte ændringer og tilføjelser.

ad stk. 2, nr. 1. Mødrehjælpen må fastsætte nærmere retningslinjer for den her angivne orientering. Den bør dog også omfatte oplysning om svangerskabsforebyggende midler. Der må være adgang til, at den lægelige rådgivning også kan omfatte psykiatrisk bistand. Samtidig med dette forslags gennemførelse må loven om mødrehjælpsinstitutioner revideres, sådan at den bringes i overensstemmelse med forslaget.

ad stk. 2, nr. 2. I andet punktum fastsættes det, at kvindens samtykke er nødvendigt til svangerskabsafbrydelse, selv om hun er undergivet forældremyndighed. Dette kan siges at være en undtagelse fra myndighedslovens regel om, at forældremyndighedsindehaveren er beføjet til at træffe bestemmelse om barnets personlige anliggender, selv om denne lov givetvis ikke har tænkt på en adgang til fri svangerskabsafbrydelse.

ad stk. 2, nr. 3. Bestemmelsen dækker delvis den såkaldte eugeniske indikation. Svangerskabsafbry-

delse efter eugenisk indikation i øvrigt kan ske efter bestemmelserne i stk. 2, nr. 1, og kan efter omstændighederne kræve særlige hensyn.

Til nr. 3.

Den foreslåede nye § 3, stk. 1, svarer til gældende lovs § 3, stk. 1.

Den foreslåede nye § 3, stk. 2, er en ændring af gældende lovs § 3, stk. 2. Særligt skal fremhæves, at kvinden, medmindre ganske særlige omstændigheder taler herimod, skal give sygehusets overlæge sit samtykke til svangerskabsafbrydelsen.

Til nr. 8.

Forslaget indeholder bestemmelse om, at udgifterne ved svangerskabsafbrydelsen bør dækkes efter de gældende regler for almindelig sygdomsbehandling. Dette er motiveret med, at det anses for ønskværdigt, at alle kvinder uanset økonomiske vilkår lader sig underkaste den lægeligt mest forsvarlige behandling på sygehus, fremfor at indgrebet foretages på ukvalificeret vis. Ligeledes anses det for ønskværdigt, at et abortindgreb af sygehus- og sundhedsvæsen behandles efter de regler, der er gældende for sygdomsbehandling.

Til nr. 9.

Da det må anses for nødvendigt, at oplysningsarbejdet om svangerskabsforebyggelse udbygges, bestemmes det, at der ydes fuld refusion over de årlige finanslove.